

معماری پایدار در طراحی فضاهای آموزشی

ساناز فخرجو^{۱*}، اسداله شفیع زاده^۲

۱- گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران (sfakhrjou@gmail.com)

گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

۲- گروه معماری، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران (Shafizade.a@gmail.com)

چکیده

معماری پایدار ناشی از نیاز امروز انسان در مقابل پیامدهای نامناسب جهان صنعتی و مصرفی عصر حاضر است. حفظ و حراست از منابع طبیعی جهان، کاهش آلودگی هوا و سایر آلودگی‌های محیطی، حفاظت از لایه ازن، بهداشت جسمی و روانی، آینده بشریت و... از موضوعاتی است که مطرح بوده و ضرورت آن روز به روز آشکارتر می‌شود. ساختمان‌های پایدار می‌تواند در کنترل مصرف انرژی و حفظ منابع طبیعی راهگشا باشند. از آنجا که یکی از مهمترین بناها در شهرها، فضاهای آموزشی از جمله مدارس هستند، رویکرد معماری پایدار در طراحی مدرسه می‌تواند علاوه بر صرفه جویی در انرژی و کاهش اثرات زیست محیطی باعث آموزش موثر در دانش آموزان شود. طراحی اقلیمی روشی برای کاهش همه جانبه انرژی ساختمان است. در کشور ما مناطق اقلیمی متفاوتی وجود دارد، معماری سنتی راه حل‌هایی منطقی جهت فراهم نمودن شرایط آسایش انسان را ابداع نموده است. خیلی از بناهای سنتی ما بطور نسبی معماری پایدار به حساب می‌آیند، چون عواملی مانند فرهنگ و اصالت، اقلیم، مصالح منطقه و روابط عملکردی مناسب در این بناها تاثیر گذار بودند. در این مقاله سعی گردیده تا با استفاده از راهکارهای متناسب با هر یک از اقلیم‌های کشور روش‌هایی برای ساخت مدارس ارائه شود. نتایج حاصل از این بررسی‌ها حکایت از آن دارد که با توجه به کمبود انرژی و مشکلات زیست محیطی و رشد آگاهی و آموزش دانش آموزان از همان دوران کودکی باید در پی خلق آثار معماری پایدار باشیم و معماری پایدار باید در یک شرایط زمانی شامل این موارد باشد:

- هماهنگی و سازگاری با طبیعت و محیط زیست - حداقل آسیب به طبیعت و صرفه جویی در انرژی - تاثیرپذیری از شرایط فرهنگی، محیطی و اقلیمی - پاسخ درست به نیازهای عملکردی - خوانایی و دور از ابهام

واژگان کلیدی: معماری پایدار، اقلیم، انرژی، فضاهای آموزشی